

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvzemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl. za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijače velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Národnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Meščanje!

Naši kandidatje za volitve v mestni zbor so:

Za I. razred, ki voli 8. aprila:

Dr. Karel Ahačič, odvetnik in hišni posestnik.
Karel Tavčar, hišni posestnik.

Miha Pakič, trgovec in hišni posestnik.
Dr. Franc Papež, odvetnik.

Národní meščanski volilni odbor.

Kakšni pa so?

—ik— Oglejmo si denes kandidate v I. volilnem redu in pomislimo nekoliko, kakšne ljudi nam v mestni zbor ponujajo na jedne strani ustavoverni liberalci in nemškutarski vskoki, a na druge strani naši možjé.

Glasoviti vskok vseh vskokov trdi v svojem licemerskem volilnem oklici, da možje, ki hoté biti voljeni v mestni zbor, morajo ogibati vseh političkih stvari ter jedino brigati se „für communale Angelegenheiten.“

No, pogledjmo, ali so možje, katere nam priporoča zloglasna trojica Dežman-Kaltenegger-Schrey res taki svetniki, da bodo pozabivši vso svojo dosedanjo politiško minolost skrbeli samo za dušno in gmotno blagost našega stolnega mesta, ter ne temveč najprej delali na to, da se slovenstvo, naša kranjska dežela in slavna njé stolica še nadalje grdí in sramoti pred vsem olikanim svetom.

Prvi kandidat Dežmanov je g. Aleksander Dreó, (po rodu slovensk Štajerec), imovit žitni trgovec, kateremu jedna popláv po srbskem Banatu ali jednonočna slana po velikih ravanih ogerskih prinese po 10.000 do 15.000 gl. dobička. To je uže nekaj! Mož je sicer dobra

a mehka duša brez prave politične zagrizenosti, tako, da je prve čase ustavnega življenja stal na naši strani. A ravno to dobro stran njegovega značaja porabile so lačne, a fanatične ničle renegatske in iz Nemškega v Ljubljano pritepene šalobarde, ki tukaj v našem mestu reprezentujejo „deutsche Intelligenz“, da so lahkovernega, mehkega Aleksandra popolnoma zvale na svojo stran, češ, zdaj imamo vse skupaj, česar potrebujemo — „Intelligenz und Kapital!“ Tako je razumeti, zakaj se je g. Dreó, ki bi bil poleg svoje visoke moške postave tudi v socialnem življenju rad kaj posebnega, visocega dosegl, dal pregovoriti Dežmanu in Keesbacherju, da se je izpremenil v smešnega Dreóhrja, vzdignil svoje podplate v skók, ter tekkel k ministru Giskri sramotit Ljubljano, sramotit kranjsko deželo, sramotit svoj narod slovenski, ter zahtevati od Giskre, da naj s škorpijoni biča uporne Slovence, ter oglosi po Kranjskem obležni stan. A kdor hudiču pokaže mazinec, tega zgrabi za vso roko in tako se je tudi z g. Dreóm godilo. Od leta do leta je globlje gazil v nemškutarstvo in renegatstvo takó, da se dandenes o njem lehkó poje prosto s Hajnejem:

Und nennt man die schlimmsten Namen,
So wird der seine auch genannt!

A kaj je dosegl g. Dreó s svojo nemškutarijo? To, da ga dandenes lačna in k nam pritepena nemška „inteligencija“ z „geldprotz-om“ pita! Zlorabi ga in mólze, a čišla ga ne!

Mi pa tacega možá ne moremo, ne smemo voliti, ki je svojo rodno deželo, svoj rojstni kraj tako grdo in z blatom ométal kakor g. Dreó v zloglasnej deputaciji Dreóhr-Turnitschek-Derbin, osobito ker je tudi pozneje ves čas kazal, da nemškutarija mu je prva, a „communale Angelegenheiten“ stoprav — deveta briga!

Drugi kandidat faliranega ljubljanskega nemškutarstva je g. Peter Lassnik ali, kakor ga narod bolje pozna, „Racov Peter“ iz poštene spodnje Šiške. Ako smemo „Novicam“ verjeti, mój se izvrstno razume na jezerske ovce, na belanske bike, na muricodolske krave, na sufolske merjasce ter druge raznolične goveje, prašičje in konjske pasme; toda c. kr. poljedelske družbe računí pričajo, da nič manjša nij njegova spretnost, kedar se tiče domoljubne dolžnosti, debele, prav debele, popotne dijete spravljati v svoj žep. Da ta agilni

Listek.

Ožénil se je iz — osvété!

I.

(Dalje.)

V sijajno razsvetljenej dvorani se je gnétla vesela množica. Mladezen je navdajala vidna rádnost in sreča; góspé so hvalile in — grajale, kar nij prijalo njih očém; starejši kavalirji so dvorili mladim góspém in góspodičinam, a kneginja je še vedno sprejemala prijaznjivo novih gostov. Pogled jej je bil nemiren, ona sama je bila nekoliko vzbunjena. Često se je ozirala na uro — a le-ta je šla neprestano svojim putem, kakor da ne zna ali da nehče znati, kaj trpí, česa želí gospodinja. In zopet se odpró vrata. V dvorano stopi visok, črno oblečen gospod ter gre naravnost poklonit se kneginji. Njemu je vedenje mirno in hladno — ona se je čudno izpremenila. Zarudélo je nje

nežno lice in pod tenko svilo so jej burno kipéle prsi.

Poljubivši lepo ročico kneginji in naklonivši se jej, pravi prišlec:

„Oprostíte, góspa kneginja, da sem prišel nekoliko poznejše nego li sem imel priti!“

Kneginja, prikrivajoča svoj notranji nemir, rêče, da nij niti opazila, da se je gost zakesnil.

„To me veseli,“ odvrne poslednji hladno in gré mej družbo.

Nov gost pride: mlad ulánski častnik, z lepim in veselim obrazom. Prijateljski poda rôko kneginji in vpraša:

„Sestričina, ali je prišel grof?“

„Ali misliš Ivana?“

„Res!“

„Prišel je malo pred toboj; najdeš ga tamkaj mej gosti. Čemu si vprašal po njem?“

„Povsodi sem ga uže iskal, rekli so mi, da ga ves dan nij bilo doma, da je uže zjutraj odšel nekako nemiren. — Tekar v mraku

da se je vrnil, preoblekel, in, niti besedice črhnišči, odšel.“

In zopet polije rudečica kneginji lica. Še nekoliko se je pogovarjala sè svojim bratrancem Karlom, kar zasvira godba in hitra mladezen se brzo vzporédi, da se naužije vseh slastij v plesu. Kneginja se ozrè po dvorani ter ugleda grofa, za katerim so jej vedno uhajale očí. Naslonjen je bil na zid in roke navskriž držeč je stal, kakor da mu vsa zabava nij po godu. Bil je to krasen mož, imejoč jedva kacih 29 ali 30 let. Črni kodrastí lasjé so mu frléli na belo visoko čélo, okó, ozbiljno in temno kakor noč, je mirno gledalo veseljakov, lepa črna brada je vrlo pristojala bledemu njega licu. Vedno resen in vedno miren mož si je bil pridobil uže mnogo nežnih in krasnih, blagih in strastnih srdec. In še zdaj je marsikatero žensko okó sočutno pogledavalo zamišljenca — toda on je slonel ob zidu, miren, rekli bi: brezčuten, ne menéč se za nič, kar se godí vkrog njega. Ljudje so trdili, da grof nij vedno bil

Dunajska borza 5. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih . . .	73	gld.	20	kr
Enotni drž. dolg v srebru . . .	73	"	75	"
Zlata renta . . .	88	"	65	"
1860 drž. posojilo . . .	130	"	25	"
Akcije narodne banke . . .	839	"	—	"
Kreditne akcije . . .	287	"	—	"
London . . .	118	"	85	"
Srebro . . .	—	"	—	"
Napol. . .	9	"	47 1/2	"
C kr. cekini . . .	5	"	58	"
Državne marke . . .	58	"	45	"

Zaradi preselitve prodajem od danes počeni do dne 1. maja 1880 zalogo

izvrstnega vina,

katerega imam 400 veder. Vino prodajem po najnižji ceni, in sicer najmanje po jedno vedro vkup.

Daniel Predovič,

krčmar,
na Poljanskem trgu št. 5, v Ljubljani.

(129—5)

Prostovoljna dražba!

Dne 8. aprila t. l. dopoldne se bodeta od 9. do 12. ure v hiši št. 10 na Cozbovej cesti prostovoljno prodajala

(135—2)

 dva konja,

katera sta za upręgo in za tęk sposobna. Za gotove no: ce pak se bude ob jednom tudi oddajala **konjska oprava, gospodarsk voz** s pripravo, **voziček**, in 70 do 80 stotov **sena**. Kar bude kdo kupil, mora takoj vzeti soboj. Kupce k tej dražbi uljudno vabimo.

Telegram iz Pariza.

Naprošeni smo, da ta telegram objavimo zavolj njega posebne važnosti.

Vlada francoska

je ukazala popolnoma razrušiti in podreti tullerijsko palačo v Parizu, zato so francoske oblasti odpovedale vse prostore v tej palači nahajajoče se največje trgovin- sv-ta.

Ker se morajo prostori v določenem kratkem času izprazniti, in bi se izgubila kavcija 400.000 frankov, ako bi se ne izpraznili do določenega obroka, zato je direkcija te trgovine, pod vodstvom gospoda Olivera v. d. S., gasovitega trgovca iz Amsterdama, v jednej glavnej skupščini ukazala, da se vse blago za majhen del prodajalskih troškov podari, ker je nemogoče tolike zaloge blaga v tako kratkem času v Parizu razprodati; zato je bilo vse blago v enakih delih razposlano na Avstrijsko, Nemško in Angoško. Omenjamo še enkrat:

Vse blago dobi se zastonj

samo za majheno odškodovanje prodajalskih troškov.

Vodstvo prosi, naj čestito čitajoče občinstvo to vrlo ugodno prodajalsko naznanilo popolnoma uporabi in naj se samo z jedno naročbo za poskus preveri, kako realno, solidno in neverjetno po ceni je to blago, katero se je dobilo iz vseh krajev svetá.

V dokaz, da je vse strogo solidno, naj služi naznanilo, da vzememo brez ugovora nazaj vsak komad, ki komu nij po všeči, ter da ga zamenimo z drugim. To se javno obvezujemo.

Zaloga celega blaga za Avstro-Ogersko.

1000 žepnih ur na valjar od najfinejega francoskega double-zlata, na minuto regulirane, preje gld. 14, zdaj samo gld. 5.95. Vrlo eleganten komad. Da dobro gredo, jamči se 5 let. 2325 ur na sidro s 15 rubinov, izvrstno na sekundo reparirane prej gld. 21, zdaj samo gld. 7.75. Od najfinejšega srebrnega nikija gravirane, 5 letno jamstvo. 3650 remontoir ur od pravega double zlata, navijajo se na kozici brez ključa, priznano najboljša in najcenejša ura svetá, preje gld. 24, zdaj samo gld. 10.50. 1400 pravih remontoir ur od pravega 13 lot. punciranega srebra, navijajo se na kozici brez ključa, s kazalno pripravo in pravim kolesjem od nikija, na sekundo reparirane, neverjetno, še nikdar tak v ceno: prej gld. 35, zdaj samo gld. 15.50. 4200 francoskih ur za buđenje, jako pripravne tudi kot ure za pisno mizo, vse z repotuljo, prej gld. 12, zdaj samo gld. 5.20. Vrlo važne a vs k rod ino in obrtnika. 4980 ameriškanskih dežnih plaščev od kavčuka vsaka velik si, na jednej strani elegantna vrhna suknja, na drugej plašč, ne prodira ga ni mráz ni mokrota, prej gld. 18, zdaj samo gld. 8.30. Najpraktičnejše in najcenejš oblačilo. 1800 dežnih plaščev za gospé od pravega angleškega zajamčenega nepremočljivega cheviot-sukna, najnovejše francoske noše vsake velikosti, preje gld. 30, zdaj samo gld. 9.50. 3060 kostumov za gospé od pravega angleškega nepremočljivega sukna iz klobučevine, s krasno gospodsko sukničo, najkoristniše, najlepše, najcenejše in najpotrebniše žensko oblačilo. Noša najnovejša; prej gld. 30, zdaj samo gld. 9.50. 400 oblačil od klobučevine za gospé, ne prodira jih ni moca ni mráz, elegantno ozajšana, tako gorka, da nij treba druge zimске oblake; prej gld. 20, zdaj samo gld. 10. Neverjetno v ceno. 6500 tucatov namiznega orodja od britanija srebra. Najboljše angleško in tesko blago. Jedni izdelek svetá, ki ostane tudi po 30 letnem rabljenji bel, kakor pravo 13 lotno srebro, prej tucat gld. 12, zdaj 12 komadov skupaj samo gld. 3.20. Vse od družih tvrák naznanjeno blago je ponarejeno.	15 000 tucatov namiznih žilo od britanija-srebra, najtežji b že, ostanejo vedno bele. Ten ž c se ne more razločiti od pravo srebrnih od 13 lotnega srebra. Prej gld. 8, zdaj vseh 12 komadov samo gld. 2.50, in 12 žilo za kavo, prej gld. 4, zdaj gld. 1.20. Pripr-roča se nos bno. 2000 zajemalk za juho od britanija-srebra, najb ljše in najtežje delo, ostanejo zmi om bele, prej gld. 5, zdaj samo gld. 1. Zajemalke za smetano prej gld. 3, zdaj samo 50 novč. 5000 parov svečnikov za sobo od britanija srebrnega oksida, ostanejo pod jamstvom zmirom beli, elegantno gotiške oblike, prej gld. 5, zdaj jeden par samo gld. 1.15. Strašno v ceno. 6000 škatljice za sladkor s posrebranim krovom in podstavkom, od britanija-srebra, komad samo gld. 1.0. 3570 sukenj za gospé od klobučevine, krasne, z barvenim d.ojnim pissem, vrlo praktična obleka in n procenljiva, prej gld. 1.50, zdaj 89m v 2.80. 4780 zimskih ženskih rut iz čiste ovčje volne, v najnovejših orjanjih bojah, rdeče, sivo, modro, rjavu, vijolično itd. Jednobarveno. komad gld. 1.25. 3000 srajo za gospode od najboljšega platnena šrang, suka ali façon-prsa, prej gld. 4.50, zdaj samo gld. 1.50. Prsa so gladka čmistr ka. 5250 srajo za gospé z bogatim, krasnim švajcarskim vezjanjem podstavkom, prej gld. 6, zdaj samo gld. 1.50. Obdarovano zaradi izvrstne kvalitete. 6000 nočnih korsetov za gospé, s krasnim čudovitim vezjanjem po vsej dolžini, prej gld. 7, zdaj samo gld. 1.50, od teškega barhanta tudi samo gld. 1.50. Krasen komad za vsako gospo. 340 ženskih hlač, s plisejem in vezjanjem, ali od prava č. ifona ali teškega barhanta, prej gld. 1.50, zdaj samo gld. 1.50. Tudi za gospode. 10.000 tuc. fran. batistnih žepnih rut z barvenim robom, kojih barva se v pranju ne izgubi, vse obrobjeno, tucar samo gld. 1. 6000 tucatov svilenih žepnih rut, od najtežje in nške svile, vsak komad dr gebarve, prej gld. 12, zdaj tucat samo gld. 3.95. Rabi se jih lahko tudi kot rute za okolo vratu.	6000 pravih angleških potnih plédov iz Londona, najtežje in najb ljše delo, res neobhodno potrebno za hišo, družino in potovanje in oblačilo, komad samo gld. 5, prej pet rat več. 5450 namiznih garnitur, sestoeča jedna iz 12 damast. servijetov in jednega velikega miznega pregrinjala, vse s cveticami prepreženo, prej gld. 7, zdaj vse skupaj samo gld. 2.85, res potrebno vsakej hiši. 2450 tucatov ameriškanskih svilenih nogovic, prijetna nosa tudi m.j zimskimi nogavicami, sesajo pot, prej gld. 8, zdaj vseh 12 parov skupaj samo gld. 2.90, neobhodno za vsacega potrebno. 1400 tucatov ameriškanskih svilenih nogovic, najzd avčjša nosa, ker hladi nogo in vsesa na prijeten način pot, prej 12 parov gld. 12, zdaj 3 pari samo gld. 1.30. Tega še nij bil. 2385 kožuhastih pletenih jopio za gospode in gospé, jedino sredstvo zoper prehlajenje; kdor ljubi svoje zdravje, naj si vsak naroči to čudovito srajco. Jeden komad gld. 1.25. 3000 pip od najfineje umetne morske pene, s krasnim okovom od pravega kitajskega srebra, komad samo gld. 1.35, prepotrebno za vsakega, kdor kadi. Prekupi 10% popustka. 4000 briljantnih prstanov. Ponarejeno mamljivo delo, neverjetno krasnega ognja, v double-zlatu, prej gld. 10, zdaj samo gld. 2, vse v finem baržunastem etui-ji. 2000 parov briljantnih uhanov. Ponar. v pravem 13 lotnem srebru z dvema kamenoma katerih ne more nobeden dragotinar sveta od pravih razločiti, prej gld. 12, zdaj jeden par v finem baržunastem etui-ji samo gld. 2.50. 1600 briljantnih medaljonov, ponarejeno od double-zlata, posejani z najlepšimi ponarejenimi briljanti, od pravega zlata se ne more razločiti, prej gld. 9, zdaj samo gl. 2.50. Krasen omad. 1200 briljantnih naročnikov, tako kakor pravi, nobeden dragotinar svetá jih ne more od pravih razločiti, posejani s ponarejenimi briljanti, prej gld. 16, zdaj samo gld. 3. Čudo bijouterijsko. 1750 briljantnih brošev, ponar. v najfinejšem srebrnem ponar. obrobku, z več nego 20 ponar. kamenov, prej gld. 12, zdaj samo gld. 2.0.

Naslov: Haupt-Spedition internationaler Waaren.

A. Fraiss,

(118—2)

Rothenthurmstrasse 9, gegenüber dem erzbischöflichen Palais, WIEN.

in delavni možicelj tudi v politiki nij zadnji nevédnik, pokazal je bistro pred par leti, ko se je kot „urgermanischer Schütz“ (iz naše Spodnje Šiške, nota bene!) udeležil velikonemške strelske demonstracije v Stuttgartu, osobito zategadelj, da mu v nekej jako sitnej pravdi zoper „Tagblatt“ nij bilo treba pričati. In da je g. Lassnik tudi izvrsten strokovnjak v stavb- nih stvaréh, to nam je spričal zadnjič, ko je pripovedoval na rotovži, da je on takrat, ko so kolizej zidali, iz Šiške v Ljubljano v šolo hodil ter vsak dan štirikrat videl, da ga zidajo iz prave, a ne surove opeke in cestnega blata. Toda kdor vé, kako se šišenski paglovci iz šolé gredé kúpajo, s kamenjem lučajo in po práhu valjajo, ta bode pač dvomil o bistrem stavbnem strokovnjaštvu desetletnega Lassnika, posebno ker nam stari ljudjé pripovedujejo, da je bil Racov Peterček prav tak študent, kakor vsa druga nádepolna šišenska šolska mladina, tako da je moral prav zgodaj šolo na kol obesiti ter iti v štacuno, kjer je „méril platno, trák na vatile“, rožiče jedel in fige prodajal. In kako izvrstno bi znal g. Lassnik skr- beti za „communale Angelegenheiten“, temu živ dokaz je po vsej širokej in prostranej Ljub- ljani slavnoznani „Lassnikov kevder“ v Balsovej hiši, prva beznica ljubljans- ka, pravi škandalni brlog vseh rudečenosnih in krvavookih žganjepivcev in Šelkovih pote- puhov ljubljanskih, in to v sredini mesta! Kdor je kedaj kakšen soboten večer ali kakšen nedeljsk in prazničen dan slišal črez Ljubljanico razlegajoče se divje rjojenje te izborne pijan- čevske druhalí, ta mora pač v dno svoje duše preverjen biti, da boljšega mestnega očeta, ki bi vestneje skrbel za občno blagost naše Ljub- ljane, za živ krst ne moremo dobiti, kakor je g. Lassnik. Zato sem prepričan, da bodo naši možje kar vsi od prvega do zadnjega — unisono njega volili, uže zarad tega ker je Las- nikova „šnopsarija“ res pravo lepotičje ljub- ljanske komune!

V pravej zadregi sem pri tretjem libe- ralno nemškutarskem kandidatu dr. Adolfu Schafferju, v zadregi zategadelj, ker mož nij resen. Njemu nij za stvari, njemu je jav- nost le zabava, — a vprašal bi ga: čemu? Kaj ti je Hakuba?

A Demostenove zgovornosti, Voltairjevega sarkazma in Lessingovega peresa želel bi si človek, da bi dostojno opisal četrtega „čr- nega“ kandidata, slovenskega renegata in vseslovanskega vskoka Karla Dežmana,

tako mrzel, nego, da je bil pred dvema letoma, ali morebiti celo pred dobrim letom dnij, duša vsakej zabavi in vsakemu veselju, da je znal dvoriti gospém in gospodičinam in da je mnoge premogel; a ta njega izpremembra, da je v zvezi z ženitbo umršega kneza Malinskega, v čegar palači je nocojšnja zabava. On da je ljubil kneginjo, a ona je rajša segla po knežjeh kroni, ter zaradi hrepenenja po bogastvu od- povedala se grofovej ljubezni.

Grofovo okó sreča pogled mlade kneginje. Razume ga in nehoté gré k njej ter je prosi za ples. S tresočo rokó jo prime okolo pasa in na krilih šumeče godbe sta se zasukala po prostranej dvorani. Vse se je njima čudom ču- dilo: kneginja je plesala krasno, a on je bil iz vrste najboljših plesačev. In nehoté je mar- sikedó vzdihnil: prelepa soproga bi si bila! Srcé je silno utripalo kneginji, a grofa je oblí- vala rudečica, ko je svojo zalo plesalko vedno čvrstejše pritiskal náse. Duša se mu je povsem utopila v žarnih očéh kneginje.

bivšega slovenskega agitatorja, pesnika in pi- satelja, a sedaj najhujšega sramotitelja kranj- ske dežele in slovenskega naroda! Kar je mo- gel ta črni kovarnik po ljubljanskih, tržaških, graških in dunajskih nemških novinah, po mestnem, deželnem in državnem zboru, po različnih ustavovernih zbirališčih in konventi- keljnih na kranjsko deželo in na slovenski narod nasuti in nabruhati surovosti, ne- sramnosti in podlosti, storil je v obilej, v pre- obilej meri! Šel nas je v državni zbor s pre- tepalsko surovino pitat, šel nas je v Celje z berači sramotit, šel nas je na Dunaj, v Trst in Gradec po novinah za nevedno „farsko druhal“ razglašat! In še dan denes, dasi star, siv in nezmožen vzpenjati se do okroženih go- vorov in dovršenih spisov laje in kolje okrog sebe v svojem divjem izdajalskem fanatizmu, da se mora vsak pošten človek z gnjusom in srdom obračati od intriganta, ki je zmožen toliko surovine nametati na svojo domovino slovensko. Da tega vskoka nihče naših ljudij ne bo volil, tega smo preverjeni; a tudi od naših nasprotnikov, kolikor je poštenih mej njimi, tudi od teh pričakujemo, da se bodo z zaničevanjem obrnili od tega črnega kovarnika pomneč pregovor: „den verrath liebt man, aber den verräther verachtet man“ — ter ne dali svojih glasov tacemu človeku, ka- terega je bela Ljubljana uže o državnozbornih volitvah tako sramotilno izbacnila iz svoje srede. Ne volite Dežmana, vsaj Dežmana ne! Berite vendar še in še, da je enkrat pisal „proklete grablje“, a potem vendar iz sloven- skega taborja v nemški uskočil!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. aprila.

Cesarjeviču Rudolifu se v Pragi od vseh stranij izkazuje ljubezen in naklonjenost prebivalstva; dné 4. t. m. je bil zvečer v de- želnem češkem gledališču, kjer ga je občin- stvo sprejelo z navdušenimi slava-klici.

Državni zbor se je denes sešel in menda pričel budgetno debato. Avtonomisti bodo baje pustili v glavnej debati govoriti samo nekaterim poslancem; prava govorniška bitka se prične še le v specialnej debati, pi- šejo novine.

Vnanje države.

Telegrami iz Cetinje poročajo, da se Albanci hujskajo, naj prično vojno zoper Čr- nogorce in vsi, ki se hočejo udeležiti te vojne naj pridejo do srede meseca aprila v guzinj- ski okraj. Oni, ki bodo prišli brez orožja, do- bili ga bodo.

Bolgarski ministerski predsednik je dal svojo ostavko, katero je knez tudi sprejel.

Angleški liberalci so pri volitvah pri- dobili še 59 novih sedežev. Do zdaj (5. apr.) je bilo mej 412 voljenimi 271 liberalcev in 141 konservativcev. Zavoljo tega se poroča iz Londona, da bode zdanja vlada še preje dala svojo ostavko, predno da se snide novi par- lament. Vprašanje je, kdo bode vstopil v novo vlado, in to vprašanje razmotravajo zdaj sko- raj vsi angleški in tuji časopisi. Angleški libe- ralci bodo imeli najbrž v parlamentu tako ne- nadno večino, da bodo celo od Ircev neodvisni. — Vpliv angleških volitev se uže kaže. Na Ruskem je občno veselje; a na Nemškem Bismark vidi svoje politične črteže za bodo- čnost prečrtane. Uže baje poskuša, kako bi nemško prijateljstvo z Rusijo ponovil, če se bo dalo.

Iz Monakovega se poroča, da je javna oblast 5. aprila razpustila shod nemške ljudstvene stranke (volksparthei), ker so bili tudi socialisti — navzočni. Torej svoboda na Nemškem je uže tako velika, da shod ne sme zborovati, če je kak socialista le poleg.

Ta teden boše sklican zopet nemški rajhstag; na vrsto posvetoovanj pride drugo branje o vojaškemu zakonu.

Mej Rusijo in Kitajsko se je baje vnel boj. in kitajski poslanih je odpotoval do- mov. Kitajci so baje prekoračili rusko mejo v Amuru. Ta vest prihaja iz Berlina in Londona. Iz ruskih virov še nij pojasnila.

Dopisi.

Iz Trsta 5. aprila. [Izv dopis.] Slo- venško politično društvo „Edinost“ in društvo „Čitalnica“ sta v gledišči „Fenice“ v soboto večer priredili velik slovensk koncert, ki je izpal sijajno. Udeležilo se je razen tržaških Slovencev obilo narodnjakov iz vseh krajev izven Trsta, ki je spet pokazal, kako slo- venstvo v Trstu napreduje in se oživlja. Gledišče je bilo natlačeno. Občin- stvo iz raznih stanov se je gnetlo uže poldrugo uro pred začetkom v gledišče, da dobi prostor. Točno ob določenej uri se dvigne zastor, iz- vrstna godba Hesovega polka iz Gorice je z veliko pohvalo zaigrala. „Hercegovsko“ pel je močan zbor dobro. V tretjej točki nastopil je g. Fr. Grbic, občinstvo ga je s ploskanjem pozdravilo. Pel je izborno in občudovali smo njegov glas. Ko je končal, zagrmelo je po gledišči in večkrat se je moral prikazati ob- činstvu. Četrta točka, katero je izvršil čve- terospev pomnožen, bila je na svojem mestu, ali pri obširnosti gledišča nij naredila tistega vtisa, kakor bi ga bila v malem salonu, kajti poslopje gledišča nij za čveterospeve; tudi

„Irena!“ vzdihne, in na hip se pretrese, pogleda po dvorani in okó se mu ustavi pri sliki pokojnega kneza.

Toda skoraj se zopet probudí iz svojega zamišljenja, kakor da ga je kedo polil z vodó. Prestanši plesati odvede kneginjo do sedeža in, poklonivši se jej, molčeč izgine jej izpred očíj.

„Irena!“ zakliče znan glas. Kneginja po- gleda vkrog sebe in vidi pred soboj svojega bratranca, ulanskega častnika.

„Kaj je, Karel?“

„Pomisli si, kaj sem zdaj čul!“

„Kaj neki?“

„Grof Ivan je zaročen!“

„Ivan“ — šepne kneginja in obledi.

„Res! Ali kaj ti je?“ skrbno vpraša se- stričine, prijemši jo za róko.

„Nič, nič!“ ga tolaži kneginja, katera se je tresla po vsem životu. Izmuznivša svojo roko iz njegove, potegne ovój preko lica. Karel je bil ves osupnen in je premišljal, zakaj se je Irena tako naglo vsa izpremenila.

Kneginja je bila strastna ženska, katerej je po žilah tékla vroča italijaska krí. Omamili so jo novci, da je svojo ljubezen prodala starcu, prezrša siromašnega plemiča. Britko se je kesala, mnogo potov proklinjala blišč. kateri jo je obdajal; želela je, da bi bila siromašna plemkinja, kakor nekoč, da bi jej bilo móči zopet izbirati, toda — bilo je prepozno!“

Karel migne služabniku, naj prinese kneginji čašo limonade. Ona jo popije na hip, a potem réče bratrancu:

„Pojdiva šetat, Karel!“

Ponudivši jej róko, gresta po dvorani. Kneginja je bila vsa nemirna in vendar je imela razveseljevati svojih gostov. Tako sem ter tija hodeča opazita grofa, kateri se je po- govarjal z mladim svojim prijateljem, baronom Ljudevitom Orlovičem, lepim, izobraže- nim človekom, imejočim 27 do 28 let. Ko ju je opazil Karel, krene naravnost proti njima, pod pázuho vodeč svojo krasno sestričino.

(Dalje prih.)

prava pesen nij bila izbrana. Druga pesen bi bila gotovo bolj posrečila se slovečemu staremu kvartetu, obstoječemu iz Hajdrihovich učencev. Občinstvo jim je vendar izkazalo pohvalo. Potem je bila igra „Visoki C.“, katera se je dobro vršila; vendar ta igra nij prav za naše občinstvo prikladna. Igralci pa so vendar spretno svoje role končali. G. Koricki imel je teško rolo, igral je izvrstno, govor mu je bil gladek in dovolj glasan; reči se mora, da je dobra dramatična moč, in naj bode še mnogo-krat počastil naše občinstvo na gledališčnem odru v Trstu. Uže znane gospodične P. in J. Hakljeve igrali sta prav dobro. Občinstvo jima je sledilo pazljivo in zaslužena hvala nij izostala. G. E. Klavžar, kateri je kot gost iz Gorice radovoljno prevzel rolo „Vojnika“, je dal sè svojim spretnim vedenjem na odru igri pravi okus. Njegov visoki C. je vzbudil obilo smeha in občinstvo je teško pričakovalo vsak njegov nastop v prizorih in priznavalo, da je talentiran in darovit komikar, kakor jih je malo. G. Č. igral je ljubimeca in je dobro igral. V 7. točki nastopila je ljubeznjiva mlada gospica Grbčeva; pela je komad iz opere „Hugenoti“, uže nje vnajnost je občinstvo očarala. Tudi laške narodnosti poslušalci so posebno zadovoljni bili s čistim glasom krasne gospice. Ponosni smemo biti Slovenci na vrlo pevkinjo, ki je v Trstu pokazala, da nij naš narod siromak v umetnji, kakoršnega rad slika iz sovrastva nasprotnik naš. Odbor koncerta poklonil je simpatičnej domorodkinji krasen šopek s svilnatimi trakovi.

Gledišče se je po zvršenem programu začelo prazniti, vsak si je želel poiskati prostora v restavraciji, godba zasede določeni prostor, gnječa je bila velika in gostilničar, akoravno ima ogromno priprave nij imel dovolj kupic in posode, da bi bil mogel točno vse postreči. Vojaška godba in ves pevski zbor vršila sta se v najkrasnejših slovanskih melodijah do zore. Vse je bilo v najlepšem redu in v najboljše volji. Čisti dohodek je vspešen pri vsem tem, da je neverjetno veliko troškov kajti v Trstu se mora vse drago plačati. Slovenci pa smemo ponosni biti, da v Trstu napredujemo in kažemo svetu, da tudi mi pravico imamo razvijati svoj element na naši zemlji, kar smo dosedaj zaradi neprilicnih okolščin in narodnega spanja zanemarjali in opuščali. Tujec nam je povsod dosedaj gospodaril, za naše lastne krvave žulje vršila so se na korist nasprotnikov in nam v kvar, vsake vrste podjetja; slovenski mi domačini pa smo pohlevno kot ovčice sledili in prosili reči, katere so naše po vsej pravici. Slovan na obalih Adrije mora biti stražar domovine, zatorej stopajmo čvrsto mej svet in v javnosti; kažimo kdo smo in kaj smo, da zadobomo spoštovanje pri naših nasprotnikih ter da imponiramo celo sovragom.

Domače stvari.

— (Izid ljubljanske volitve v drugem razredu.) Včeraj je bila volitev v II. razredu. Nijmo zmagali. Naši narodni kandidatje so dobili: Grasselli 242 glasov, dr. Mošè 248, Fr. Ravnikar 228 in dr. Starè 227 glasov. Nemški kandidatje pa so dobili: Zhuber 280, Kaltenegger 287, Bürger 281 in Laschan 289 glasov. Torej razloček mej najvišjo našo in najnižjo protivniško številko je 38 glasov. Lani je bilo pri občinskih volitvah v tem razredu razločka 138 glasov, torej smo letos napredovali ali pridobili za 100 (reci sto) glasov! Uže nekaj za jedno leto! Drugo leto ne bode trebalo tako

velicega napredka, da bomo zmagali. Kar je neodvisnih volilcev v tem razredu: hišnih posestnikov, trgovcev i. t. d., glasovala je ogromna večina z nami, namreč 140; za nemškutarje je glasovalo mej temi neodvisnimi le 38 volilcev. Pač pa so c. kr. uradniki in penzionisti in mestni učitelji še slepo ubogali komandi Kalteneggerjevej, Pirkerjevej in druge birokracije. 250 tujih uradnikov in penzionistov je prišlo volit nemškutarje. Zaslugo za to ima mnogo tudi g. Kallina, ki nam je pred odhodom dal še v „popravek“ kos svoje nove „objektivitete“ okusiti. Pa več o tej zanimivej volitvi drugič.

— (Volilcem I. razreda.) Jutri volijo volilci prvega razreda. Ko bi vsi voliti prišli, zmagamo gotovo v tem razredu. Naj volilci mej soboj agitirajo in delajo. V III. in v II. razredu so letošnje volitve pokazale, da ima narodna stranka zdatno število več volilcev kot lani. V prvem nij treba toliko razločka kakor v drugem do zmage, Torej!

— („Dobri gospodarji“.) Znano je po vsej Ljubljani, da ima kazina, glavno taborišče naše ustavoverne in renegatske gospode celih 55.000 gold. intabuliranega dolga ter da je morala zadnji dve leti narediti 5000 gold. dolga, da je mogla zastale obresti plačati. In vendar so v kazini gospodarji vsi ljubljanski nemški gospodje dozdanje mestne večine in vsi nemškutarski kandidatje od Dežmana-Laschana počenši doli do Zhubra in Leskovic. Ali nij to jasno govoreč dokaz, kako izvrstno zna gospodariti naša nemškutarska gospoda? Ali tako gospodarstvo nij najtehtnejši protest zoper to, da bi ljubljanski meščani še nadalje izročali premoženje občinsko takim možem, ki znajo tako izvrstno dolgove delati in imovino razsipati?

— (Naš kandidat g. Karel Tavčar) Dežmanu in njegovim vskokovskim in nemškutarskim tovarišem tudi nij po godu. Nedavno se je v „Laib. Tagblattu“ nanj spravil, ter je obiraje ga trdil, da g. K. Tavčar nij zmožen za mestnega odbornika. Zakaj neki ne? G. Dežman piše, da zato ne, ker z lesom trži, in mestne mostove popravlja, ter mesto z lesom zalága. Kaj ne, to so tehtni uzroki? A pri vsem svojem obiranju Dežman glavnega uzroka nij povedal, zakaj g. Tavčar ne sme biti voljen v mestni zbor, namreč zato ne, ker nij nemškutar. Se ve, ko bi bil gosp. Tavčar vskok Dežmanove sorte, potem bi mu noč in dan v „Tagblattu“ in po ulicah slavo pel, pa ko bi g. Tavčar mestno občino tudi zalágal z lesom in železom, s kamenjem in petrolejem. — G. Tavčar res uže celih 18 let pri mestnej občini prevzemlje vsa tesarska dela ter jo z lesom zalága. Toda zakaj? Zato ker tesarska dela najbolj v ceno opravlja in tudi les občini najceneje prodaja. Saj se vsa tesarska dela oddajajo po ofertih in g. Tavčar ima vsako leto mnogo konkurentov, mej temi tudi obilo nemškutarjev. Vendar mestni odbor le njemu vedno dela oddaje, ker najcenejšo ponudbo naredi. Ko bi tega ne bilo, gotovo bi bil uže zdavnaj kakšen nemškutarski lesni trgovec g. Tavčarja izpodrinil. Zakaj bi tedaj tacega moža, ki najceneje dela, ne smeli voliti v mestni zbor. — Tudi to je pomisliti, da mej sto in sto delavci, katerim g. Tavčar pri svojih obilih podjetjih po vsej kranjskej deželi zaslužek daje, ima on najete samo domače ljudi. Kako pa vi delate, gospoda nemškutarska? Kako je pri vašej hranilnici, pri vašej stavbeni družbi. Kako je bilo, ko ste zidali realko?

Takrat so tujci, dunajski obrtniki, mastne zasluzke v svoj žep vtikali, a naši domačini so morali od daleč gledati in roke križema držati.

— (Notarja Križmana pogreb) bode denes v sredo dné 7. t. m. ob šestih popóludne.

— (Deželni predsednik gospod A. Winkler) se je vrnil predvčeranjem zvečer zopet na Dunaj, kjer se je dné 6. t. m. pričel državni zbor.

— (Slovenska predstava v ljubljanskem gledališču.) V nedeljo zvečer je dalo „dramatično društvo“ dobrodelno predstavo v tukajšnjem gledališču na korist ljubljanskim mestnim ubogim. Igrala se je vesela igra v treh dejanjih „Strijček“. Glavno ulogo je izvrševal g. Kajzel, ki je znan, da nij še nikdar kazil izročene sebi naloge. Vzadnjič je res tudi tako dovršeno igral nalogo „strijčka“ da se je videlo, da nij samo učil se svoje uloge, nego, da se je v njo tudi uživel in jo popolnem razumel. Občinstvo — gledališče je bilo po vseh prostorih dosti napolneno — ga je prav živahno pohvalilo. A tudi druge uloge so bile v dobrih rokah; gospodičina M. Nigrinova je dobro zadela in dostojno izvela nalogo Emilijno, soproge Aleksandrove, katerega je predstavljal g. Gutnik; dasi je stal on prvokrat na odru, vendar se mu to nij poznalo, tako samosvestno je nastopal in nikakor se nij držal preveč one strešice na sredí odra blizu orkestra. Gospa Gutnikova je uže iz prejšnjih predstav znana odlična igralka, in tudi zdaj je vrlo posnela devojko Pavlino, ki se je v prvič zaljubila a je tudi uže grozno ljubosumna; Pavlinin brat Žiga — gospodičina G. Nigrinova — je v ulogi kot deček nekoliko pretirala, vendar sicer hvale vredno igrala. Popolnem v zadovoljnost pa je svojo ulogo zvršil g. Cerar, kot Pavlinin ljubimec. Sploh pa je bilo občinstvo z igro popolnem zadovoljno. — a.

— (Prvi letošnji „Sokolski“ večer) zadnjo soboto je v čitalnično dvorano privabil obilo gostov, čestilcev in prijateljev ljubljanskemu „Sokolu“, kar je najboljšje spričevalo, kakó priljubilo se je to narodno društvo Ljubljančanom. Reditelj večeru je bil „Sokolu“ podstarosta g. Nollu, čegar znano ime je tudi precej pripomoglo, da se je čitalniška restavracija napolnila z gosti. Ta večer je bil zanimiv posebno v tem oziru, ker je imel glavne točke izvrševati čitalniški pevski zbor, in iz tega se je sklepalo, da sta si obe družbi podali bratski rokó, katere si — denes smemo to uže izpovedati — dolgo dolgo časa nijsta hoteli podati. Veselo so pevci vrli zvršili svoj nalog in pridobivali si občega priznanja. Starosta g. Ravnikar pa je z dobro osoljenim nagovorom pozdravil goste. V obče se lahko reče, da je „Sokol“ srečno in dostojno pričel letos svojo vrsto „Sokolskih“ večerov, o čemer gre dosti pohvale reditelju večera g. Nolliju. Majerjeva godba je kakor običajno tudi mnogo pripomogla, da se je občinstvo dobro zabavalo, — gostilnar pa je dobro poposkrbel, da nij gostom ničesar manjkalo.

— (Umrli) je dné 5. aprila v Mavčičah začasno zaradi bolehnosti upokojeni bivši kaplan v Planini g. Anton Rihar. Pokojni duhovnik je bil vedno vrlo narodnjak.

— (Mariborska mestna hranilnica) je razposlala računski sklep za leto 1879. Ta hranilnica ima uže 404.185 gld. rezervnega fonda in je imela leta 1879 denarnega prometa za 6,726.363 gold.